

СВОЇМ ЖИТТЄВИМ КРЕДО Я ОБРАВ СЛОВА З ПІСНІ: «НЕ СТОИТ ПРОГИБАТЬСЯ ПОД ИЗМЕНЧИВОЙ МИР, ПУСТЬ ЛУЧШЕ ОН ПРОГНЕТСЯ ПОД НАС»

ГРИГОРІЙ ГРИГОРОВИЧ ДЕНДЕМАРЧЕНКО пройшов трудовий шлях від економіста в рідному колгоспі до начальника Управління державної служби Голодержслужби України в Черкаській області. Нині управління, яке він очолює, визнано кращим серед територіальних управлінь.

– Григорію Григоровичу, за показниками діяльності 2008 року, Управління державної служби Голодержслужби України в Черкаській області визнано найкращим. Розкажіть, будь-ласка, як Вам удалося цього досягти?

– Я вдячний керівництву Голодержслужби України за таку оцінку роботи, але не хотілося б акцентувати увагу на слові «найкращий», бо є ряд рівноцінних територіальних управлінь, що можуть претендувати на це звання.

Головним фактором, завдяки якому управління змогло досягнути високих показників у роботі, є злагоджена робота команди управління. Сьогодні в нас доволі дружній, злагоджений колектив, що складається з професіоналів. Кожен з них чітко усвідомлює ту роботу, яку виконує. Ну й, звісно, контроль та порядок. Я завжди вимогливий і до себе, і до підлеглих. Підбираю працівників управління, ураховуючи вміння та навички, що необхідні для виконання поставлених перед ними завдань. І, здається, мені вдалося цього досягти.

Вагомою складовою нашого успіху є тісна, налагоджена співпраця з обласною державною адміністрацією та місцевими органами влади області.

– Результати, яких Ви досягли, перш за все залежать від Вашого стратегічного бачення розвитку управління. Які завдання ставите

сьогодні перед своїми підлеглими?

– Мені не потрібно бути стратегом. Управління є складовою частиною одного великого механізму – Головного управління державної служби України. І саме тому стратегічне бачення розвитку управління державної служби в Черкаській області не може кардинально відрізнятись від стратегії розвитку Голодержслужби України. Тому наш обов'язок – правильно визначити тактику реалізації даної стратегії.

Основними завданнями нашого управління залишаються:

- забезпечення реалізації політики Голодержслужби України в регіоні;
- надання якісних послуг населенню та державним установам.

Ми не є наглядачами чи ревізорами. З початку створення управління наша мета полягала в тому, щоб не стати ще одним контролюючим органом, а бути помічниками, радниками для місцевого самоврядування й державної служби в цілому.

– Шановний Григорію Григоровичу, розкажіть, будь-ласка, про себе, своє дитинство, перші кроки в доросле життя...

– Народився я на Черкащині в мальовничому селі Сагунівка. Був найменшою дитиною в сім'ї. Окрім мене у батьків, які працювали в колгоспі, підросло ще три доньки. Напевно тому змалечку я формував у собі чоловічі риси характеру, був достатньо

самостійним, не любив марнувати часу. Завжди сам собі знаходив якусь справу та обов'язково доводив її до кінця. Це й нині мені притаманне. Зважаючи на те, що був пізньою дитиною в сім'ї, а батьки – далеко не молоді, усього в житті навчився досягати сам, не розраховуючи на когось. Я намагався стати опорою для рідних, а не опиратися на них.

Життєвий шлях традиційний: школа, інститут, строкова військова служба, яку проходив у групі Радянських військ в Німеччині. Цей етап у моєму житті дуже важливий, тому що саме в армії загартовується характер, сила волі, почуття відповідальності, терпіння.

– Коли розпочався Ваш трудовий шлях?

– Трудовий шлях розпочався ще в ранньому дитинстві. Пригадую, коли мені було років десять і я рубав дрова в подвір'ї, проходив сусід, та й каже батькові: «Далеко піде, якщо з малечку так трудиться». Це так, до слова.

А насправді почав свою трудову діяльність 1981 року в рідному колгоспі економістом. Рідне село навчило життєвої мудрості, заробляти на шматок хліба, шанувати людей і людську працю.

У подальшому працював в обкомі комсомолу, органах приватизації області та представництві Ліцензійної палати, Головному управлінні економіки й апараті облдержадміністрації.

– Що визначило Ваш вибір професії?

– Правду кажуть, у житті все закономірно і не буває випадковостей. Так було й зі мною. На той час, коли постало питання куди йти вчитись, у місцевому колгоспі готувався до пенсії економіст. А враховуючи мої математичні здібності, правління колгоспу вирішило направити мене на економічний факультет Уманського сільськогосподар-

ського інституту й підготувати гідну заміну.

– Чи допомагають Вам Ваші рідні? Чи відчуваєте Ви підтримку й розуміння з їхньої сторони?

– Звичайно, що так. Хоча скажу відверто, підтримувати мене не обов'язково. А от розуміння, дійсно, потрібне. І цього буде достатньо. Саме за це я вдячний дружині й доньці. Без них не уявляю ані свого життя, ані роботи. Хоча їм я приділяю, мабуть, найменше часу. Здається, вони постійно живуть в очікуванні. Де б я не працював і які б посади не обіймав – завжди працюю понаднормово. Наприклад, не можу з упевненістю сказати рідним, коли точно прийду з роботи. Але, головне, вони мене розуміють.

– Що є Вашим кредо?

– Своїм життєвим кредо я обрав слова з відомої пісні гурту «Машина времени»: «Не стоит прогибаться под изменчивый мир, пусть лучше он прогнется под нас». Змістовність репертуару цієї групи запала в душу ще під час служби в армії.

– Сьогодні молодь активно йде на державну службу. Щоб Ви їм порадили?

– Насамперед, не піддаватися першим емоціям, які виникають при зайнятті посади низької категорії та отриманні невеликої заробітної плати. Зуміти втриматися, зарекомендувати себе, використати свій потенціал та людяність.

– Якими рисами має володіти людина, аби бути державним службовцем?

– На мою думку, в умовах розвитку та реформування системи державного управління, адаптації її до кращих європейських стандартів український державний службовець повинен мати управлінські вміння та бути менеджером.

З досвіду можу сказати, що саме така людина найкращим чином упорається із заданою роботою або певною ситуацією, ефективно, а головне чітко і професійно реагуватиме на ті чи інші поставлені завдання, доручення тощо. На сьогодні загальні розумові здібності та здатність брати на себе відповідальність є більш важливими для успішного управлінця, ніж, скажімо, знання за певним фахом, які можуть з плином часу застаріти.

Крім того, для успішного виконання посадових обов'язків державний службовець обов'язково має володіти загальноділовими риси, такими, як самокритичність і здатність до самовдосконалення.

І звичайно, усім державним службовцям, на мою думку, мають бути притаманні три спільні риси – порядність, професіоналізм і любов до Батьківщини.

– Враховуючи, що Ви достатньо оптимістична людина за своїм внутрішнім складом, скажіть, як ставитесь до спорту і яким чином Вам вдається підтримувати хорошу фізичну форму?

– Понад усе люблю спорт. Робота на державній службі потребує розумової напруги, тому заряд енергії на день отримую від ранкової зарядки та пробіжки набережною. Також люблю відпочивати на природі та слухати музику.

Спорт постійно супроводжує мене по життю. Тому, наприклад, доручення Головного управління державної служби України з організації проведення Всеукраїнської спартакіади серед державних службовців для мене є більше насолодою, аніж роботою.

Матеріал підготовлено